החוג לאמנות התיאטרון
הפקולטה לאמנויות ע"ש יולנדה ודוד כץ
אוניברסיטת תל אביב

●●● תיאטרון האוניברסיטה

מסלול שחקן-יוצר-חוקר בתמיכת קרן הפקות ע"ש אהלה הלוי ז"ל

פסטיבל מופעי גמר

במסלול

שחקן - יוצר - חוקר

11.7.21
- עד -
13.7.21

RAW PIXEL

אוניברסיטת תל אביב, בניין מקסיקו | להזמנת כרטיסים: www.bit.ly/tautkts
הכניסה להצגות למזמיני כרטיסים מראש בלבד.

החוג לאמנות התיאטרון
הפקולטה לאמנויות
ע"ש יולנדה ודוד כץ
אוניברסיטת תל אביב

מסלול שחקן-יוצר-חוקר בתמיכת קרן הפקות ע"ש אהלה הלוי ז"ל

טריבונה

פסטיבל מופעי גמר
במסלול שחקן-יוצר-חוקר

11.7.21
– עד –
13.7.21

המופעים מתקיימים באוניברסיטת תל אביב, בניין מקסיקו
להזמנת מקומות מראש דרך האתר בלבד: www.bit.ly/tautkts

מסלול שחקן-יוצר-חוקר לתואר שני יישומי (MFA) מציע לימודים והתנסות בתחום היצירה הבימתית העצמאית. הלימודים מכוונים לפיתוח מחקרי וביצוע ניסיוני, אישי או משותף, של הצגות תיאטרון ומופעים הנסמכים על חומרים מקוריים.

היוצרות והיוצרים במסלול הם יזמים בעלי אחריות ומעורבות כוללת, ועבודתם מקיפה בימוי, משחק, עיצוב ותנועה. חומרי המופע נוצרים על ידיהם (לעומת הצגה המבוססת על מחזה נתון), ויכולים להתבסס על נרטיבים אוטוביוגרפיים, חברתיים והיסטוריים ועל עיבוד של חומרים תיעודיים, מחקריים וספרותיים.

היצירה במסלול מזמינה גיבוש תפיסה דרמטורגית, הפעלת פרקטיקות של פרפורמנס, שותפות בפיתוח חשיבה מרחבית, חזותית ובינתחומית ופיתוח יכולת משחק וביצוע. תהליכי היצירה מאפשרים ניסוי, גילוי וחידוש של השפה האמנותית ומגובים במחקר עיוני ותרבותי. הלימודים כוללים שיעורים מעשיים ייעודיים ומגוונים, סמינרים, פרויקט גמר ובעקבותיו בחינת גמר, בליווי מרצי החוג.

מסלול ייחודי זה נוטל מקום מרכזי בחוג לאמנות התיאטרון ובפעילויות הפקולטה לאמנויות. מופעי הגמר שנוצרים בו ועולים בפסטיבל **טריבונה**, מוצגים על במות חיצוניות רבות וזוכים בהכרה ובהצלחה. תפיסתו הולמת את מרכזיותו וחשיבותו של תחום המופע העצמאי בארץ ובעולם.

בְּגוּשׁ הַשַּׁיִשׁ מְצַפֶּה הַפֶּסֶל.
הַכַּד עוֹדוֹ בְּחֵיק הַחֹמֶר.
תּוֹעָה הַמַּנְגִּינָה וּמְחַפֶּשֶׂת
אֶת חֲלִילָהּ בְּקִנֵי הַגֹּמֶא.
גָּזִית הַבַּיִת עוֹד שְׁבוּיָה בַּסֶּלַע,
בְּאֹפֶל חֲרָפִים חָבוּי הַלֶּחֶם.
אֲבָל הַיָּד, בּוֹטַחַת וְנִכְשֶׁלֶת,
חוֹזֶרֶת לִיצִירָיהָ וּמוֹלֶכֶת.

דן פגיס, "בְּגוּשׁ הַשַּׁיִשׁ", שְׁעוֹן הַצֵּל, 1959

זירת המופע העצמאי, הכורכת את החשיבה האסתטית ואת חקר הביצוע בחוויות חיים משמעותיות, היא תמיד התנסות מורכבת, ובתקופה זו ביתר שאת. אירוע מופעי הגמר במסלול שחקן-יוצר-חוקר מתרחש בתום תקופה של משברים מטלטלים והשיבוש העמוק שהביאו אתם. תהליכי היצירה המשיכו לנוד ולנוע בין המרחב הפרטי לבין היציאה אל העולם, בין תחושת התפרקות לבין דרך הגילוי והבנייה. הודות לרוח ולכוח היצירה, האופטימיות והסולידריות וצוות מלווה מסור ומחויב, מתקיים פסטיבל **טריבונה.**

מופעי **טריבונה**

(על פי א"ב של שמות היוצרים/ות)

1. אילה שקד | **חול בעיניים**
   18:00 ,11.7.2021
   20:00 ,12.7.2021
   20:45 ,13.7.2021
   בניין מקסיקו, חדר 207ב׳

2. דוד שמול | **יהודה ופיגמליון**
   21:30 ,11.7.2021
   18:00 ,12.7.2021
   20:15 ,13.7.2021
   בניין מקסיקו, חדר 121

3. לירן בן אור | **תגדיר נורמלי**
   18:45 ,11.7.2021
   19:30 ,12.7.2021
   21:30 ,13.7.2021
   בניין מקסיקו, חדר 121

4. מירב שמלה | **אנה הָוָּא, אני הוא**
   19:30 ,11.7.2021
   21:30 ,12.7.2021
   19:30 ,13.7.2021
   בניין מקסיקו, חדר 207ב׳

5. סירין תאיה | **חיג׳דאר**
   20:15 ,11.7.2021
   20:45 ,12.7.2021
   18:45 ,13.7.2021
   בניין מקסיקו, חדר 121

6. עינת ברקמן-בילו | **בית הוא...**
   18:45 ,11.7.2021
   18:45 ,12.7.2021
   18:45 ,13.7.2021
   יציאה מהכניסה הראשית לבניין מקסיקו

7. שלי קלינג | **רק רציתי שתהיי מאושרת**
   20:45 ,11.7.2021
   18:45 ,12.7.2021
   18:00 ,13.7.2021
   בניין מקסיקו, חדר 207ב׳

צוות טריבונה
ראש מסלול שחקן-יוצר-חוקר: ד״ר דפנה בן-שאול
ליווי אמנותי: פרופ׳ רות קנר, ד״ר חן אלון
שיעור הפקה: גדי בר-עוז
שיעור מכניזם של המופע לקראת טריבונה: יעל קרמסקי
שיעור וחונכות עיצוב: כנרת קיש
שיעור וחונכות תנועה: מור לידור
עיצוב תאורה: דן גלזר

החוג לאמנות התיאטרון ותיאטרון האוניברסיטה
ראש החוג לאמנות התיאטרון: ד״ר שרון אהרונסון-להבי
עוזרת מנהלית: ליאורה טופז
מזכירת סטודנטים: דנה אורן

מנהל תיאטרון האוניברסיטה: פרופ׳ גדי רול
מפיקה ראשית, תיאטרון האוניברסיטה: גליה יואלי
רכז הפקות: גיא גודורוב
מנהל טכני: אלכס וולסקי
ע. מפיק וחונך הפקות: פול ממרן
מזכירת הפקות: עינת צ׳אקי גואטה

צוות הפקה – סטודנטים
ניהול הפקה: נגה דותן, רוני מיוחס
צוות טכני ותפעול הצגות: סאנדי יוסף, טפת לביא, בראא עואד, ליהי עודד, גפן עשור, יונת שטראוס, אוריה רכל

עריכת תכניה: ד״ר דפנה בן-שאול
עיצוב גרפי: יעל כפיר, המשרד לעיצוב גרפי, אוניברסיטת תל אביב

מפגש להוקרת קרן ההפקות ע"ש אֹהלה הלוי

11.7.2021

17:00, בניין מקסיקו, חדר 212

17:00 ברכות

פרופ' ערן נוימן, דיקאן הפקולטה לאמנויות

ד"ר שרון אהרונסון-להבי, ראש החוג לאמנות התיאטרון

עו"ד דורון כוכבי, נאמן הקרן ע"ש אֹהלה הלוי

17:15 הצגת תרגילים מקורס שנה א' בשחקן-יוצר-חוקר

פרופ' רות קנר, תיאטרון-סיפור:

אִמא-ירושלים (**מונומנט לסבתא מירה**)

שחקנית-יוצרת: **תמר לינדר חג'ג'**

ביצוע ושותפות ביצירה: **מור שבתאי, עמית צפריר, הילה מיכאלי, זיו שחם, שיר אטיאס, ים דרורי**

הנעליים האדומות

שחקנית-יוצרת: **שיר אטיאס**

ביצוע ושותפות ביצירה: **הילה מיכאלי, ים דרורי-בן ששון**

עיבוד לטקסט על פי אגדת עם: **קלריסה פינקולה אסטס**

הנחיה: **ד"ר דפנה בן-שאול**

מופעי

טריבונה

11.7.21
– עד –
13.7.21

חול בעיניים

יצירתה של אילה שקד

"כמה כאב יכולים לגרום אותם אסונות שמעולם לא התרחשו" (תומס ג'פרסון, 1816)

בילדותי נפגשתי לראשונה עם המוות ומאז הוא איתי כל הזמן, כמו צל המלווה אותי באשר אלך. זה הרי יכול לבוא מכל מקום – המטוס ודאי יתרסק, המעלית תיתקע, ולבטח יפרצו שודדים הביתה בדיוק כשאכנס להתקלח.

היצירה עוסקת בשורשי הפחד, במפגשים המדומיינים והאמתיים שלנו עם המוות, בחרדות הקיומיות שלי ושלכם/ן, ובשאלה כיצד ניתן להמשיך ולחיות כרגיל.

אני מנסה להאיר מקרוב את הפחדים שבי, הפחדים שהחושך מיטיב ללבות. אך ככל שמתקרב מקור האור, כך הצל המוטל, אותו שיקוף דו-ממדי של המציאות, גדל ומתעצם.

על ידי תנועה במרחב המופע אני גם נעה בממד הזמן, אחורה אל מקורות הפחד והלאה במעלה תסריטי האימה ותיאטרון הצלליות שבראשי.

יוצרת ומבצעת: **אילה שקד** / מנחה: **פרופ' רות קנר** / ייעוץ מוזיקלי: **ליאור פינסקי**

תודות: **פרופ' גד קינר קיסינגר, מיקי מבורך, טלי שכטר-לבני, תהילה אזולאי-שאול, הדסה ליבסקינד; לבנת זגורי-רוף;** תודה מיוחדת ל**מוש**, שאיתי תמיד, גם כשמפחיד.

יהודה ופיגמליון

יצירתו של דוד שמול

בזמן שהבן סועד את אביו, ומקיים במקביל חזרות לקראת העלאת הצגת תיאטרון המשלבת טקסטים על פי מיתוס פיגמליון ויצירות תיאטרוניות קלאסיות שנולדו בהשראתו, מתפתח ביניהם שיח. בעקבותיו נכתב מחזה-מסע מונודרמטי סמי-אוטוביוגרפי על אודות המאבק הפנימי המתחולל בנפשו של יהודה, איש תיאטרון המבקש לחבר עולם יהודי-דתי-מסורתי מְבַּית ומבית כנסת, משם בא, אל עולם של תיאטרון ובמה פתוחה, אשר בה הוא חי ופועל כאן ועכשיו.

ביהדות, עיסוק בתיאטרון נחשב גם "עבודה זרה". הרמב"ם, משנה תורה, הלכות עבודה זרה (ג', ט"ז): "אין צרין, לא בעץ ולא בסיד ולא באבן, צורת האדם"... ומסייג ב"אבל אם הייתה הצורה מושקעת, או צורה של סמנין כגון הצורות שעל גבי הלוחות והטבליות, או צורות שרוקמין באריג - הרי אלו מותרות." העבודה הזרה עולה מביקורתו של האב על שהבן "הוריד כיפה" ובחר לעסוק בתיאטרון. היצירה הניסיונית שיהודה משתתף בה כשחקן מתבססת בין היתר על המחזמר **גבירתי הנאוה** מאת המחזאי אלן ג'יי לרנר והמחזה **פיגמליון**, שאותו כתב ג'ורג' ברנרנד שאו, בהשראת מיתוס פיגמליון המופיע ב**מטמורפוזות** של אובידיוס. פיגמליון הוא פַּסָל המְפַסֵל דמות אישה משנהב, קורא לה גַלַטֵיאַה, מתאהב בה, מתפלל לאַפרודיטֵה שתיתן בה חיים, וכאשר זוכה לכך, נושא אותה לאשה. עבודת הפיסול והעיסוק בתיאטרון נקשרים לרגע בשיח עם האב בעבודה זרה, כפי שמופיעה בדיבר השני: "לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶּסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ." (שמות, כ', ג').

השיח התיאטרוני מוקדש לאבי, חזן וְדָגוּל מֵרבָבה, שבהספד עליו לא זכיתי להיות כי כך קבעה מסורת הקהילה שממנה באתי. אך בדרכי השלמה מצאתי – להספיד באמצעות היצירה. בתהילים ליום שני (ל"א, י"ג) כתוב: "נִשְׁכַּחְתִּי כְּמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כִּכְלִי אֹבֵד". אמר רב אין המת משתכח מן הלב אלא לאחר שנים-עשר חודש שנאמר נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אובד וכו' (ברכות נ"ח, ע"ב). ואני, הבן, אומר: לא נשתכחת מן הלב, אבא, לא היית ככלי אובד; כי בזיכרון, מלבד **יהודה ופיגמליון**, עוד ועוד פניני יהדות ולשון. נמשיך ונדבר על ומעל במותינו השונות והדומות. מתוך **יהודה ופיגמליון**: "חשבת פעם לעשות חזרות לקראת יום המוות?"

כתיבה, משחק ועריכת פס קול: **דוד שמול** / מנחה: **ד"ר חן אלון** / פס קול: קריאת התורה בנוסח יהודי מרוקו - "ראשון" בפרשת בראשית (א', א'-ה'), בביצוע הפייטן **מנור בן דוד שליט**; הפיוט "יפה ותמה" מאת ר' שלמה אביטבול, בביצוע **משה לוק והתזמורת האנדלוסית ירושלים מזרח ומערב בניצוח תום כהן**; "שירת הים" בלחן יהודי מרוקו, עם הפייטן **ר' חיים לוק** באלבום "תפילה ושירים לשבת וחג"; תפילת "כל נדרי" בביצוע **סמי אלמגריבי**, מתוך אלבום "ראש השנה ויום הכיפורים", "ואני תפילתי"; הפיוט "שַׁחַר אֲבַקֶּשְׁךָ" מאת ר' שלמה אבן גבירול בביצוע **אורית עטר**.

תודות ל**חגית דסברג**, רעייתי השחקנית-פלוס, על הקשב היצירתי והתרומה בתהליך העבודה על היצירה; תודה לידידי האמן **בועז מילר** על מילה טובה בכל צומת שיצא לי לעמוד בו עם חומרי גלם ליצירתי; ותודה לאבי **מסעוד שמול ז"ל**, עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל גְּמִילוּת חֲסָדִים וְעַל אֶרוֹן הַסְּפָרִים הַיְּהוּדִי וְעַל הַשִּׂיחַ, גם אם רובו התקיים בדמיוני.

תגדיר נורמלי

יצירתו של לירן בן אור

בוקר. קמים ומעירים את הילדים. מתארגנים, מכינים להם אוכל לגן ולבית הספר, נפרדים לשלום ומתחילים את היום. אני עולה על האופנוע בדרך ללימודים ופתאום פקק. מנתב בין המכוניות בזהירות, ואז מבוי סתום – צוואר בקבוק ליד אוטובוס. הפקק משתחרר, אני נכנס לשיעור אבל לא מצליח לתפקד. מדברים על נושאים חשובים, כותבים הערות, משתפים חוויות, ורק אני לא מצליח להבין למה המזגן כבוי על אף שבחוץ יורד גשם. ככה זה. רגע אחד ליד האוטובוס והדופק רץ מרתון, זיעה, שיתוק, הזיה. לכולם אני נראה נורמלי, גם אם קצת חם לי ביום קריר, גם אם אני קצת מעופף כי העייפות השתלטה. מחר זה יקרה שוב, אולי מבלון שיתפוצץ. החיים נורמליים, אני הוא שצריך להתאים את עצמי אליהם.

גבר נשוי עם שלושה ילדים מתמודד עם ועדות חוזרות ונשנות על מנת להוכיח את נכותו עקב פציעה בתקופת הצבא, כאשר כל ועדה דוחה את טענותיו ושולחת אותו לבדיקות אינספור, הערכות והוצאת כסף רב לצורך השגת חוות דעת התומכות במצבו. הוועדות שבפניהן הוא מתייצב, ועדה אחרי ועדה, לא מכירות במצבו האמתי, לא מאשרות, לא מאשררות, אלא מנסות להפריך ולפרק, לדחות ולעכב, במטרה לצמצם ואף לבטל את השפעות הפציעה.

ההכנה הגופנית והנפשית לפני כל ועדה מציפה בו פלאשבקים תכופים יותר מהרגיל, תכופים יותר ויותר, שמשפיעים על תפקודו היומיומי ומשליכים אותו לאירוע שחווה בעבר.

כתיבה, בימוי ומשחק: **לירן בן–אור** / מנחה: **ד"ר חן אלון**

תודה מכל הלב למשפחתי - **מורן** האישה לצדי שתמיד מאמינה בי והילדים שנותנים לי את הכוח, זה בזכותכם; תודה ל**ניצן צדוק** על האוזן הקשבת; תודה ענקית ל**נועם ציפורי** על החידודים, החזרות והעזרה בבימוי, ול**אנה–לי** על הפינג-פונג הדרמטורגי; תודה לחבריי ללימודים - אתם מדהימים; תודה ל**מאיה בואנוס** על ההכוונה המקצועית; תודה ל**רותם נחמני** על ההשראה; תודה לאגודת הסטודנטים בפקולטה לרפואה; תודה לצוות החוג, לצוות המסלול ולצוות הסטודנטים/יות.

אנה הָוָא, אני הוא

יצירתה של מירב שמלה

מורה לאנגלית מגיעה ללמד שירה אנגלית בבית אבות. היא מלמדת שיר שדרכו היא משתפת את דיירי הבית בהגיגים, תהיות, פחדים וחלומות על הזקנה שקפצה גם עליה. חייה תלויים בהספקים, עד שגופה יכלה. השיח עם דיירי הבית חושף את פניה האחרים של הזקנה ואת פני יקיריה שנרשמו בזיכרונה; פניהם של סבתא תמר וסבא אברהם, שהיה מספר עממי והתיאטרון בהתגלמותו. היא יוצאת למסע דמיוני וחושי של תמונות זיכרון בנקודות שיא ושפל, מסע-חיים משותף עם סבא אברהם.

כולנו נחדל יום אחד וכל חיינו אנחנו בגדילה. הזקנה היא מנת חלקו של כל בר אנוש, אך הנשמה נשארת בנו כילדה המבקשת לספר את סיפורה, כמהה לתת תוקף לייעודה. אם נקשיב לצלילה, תיתן לנו נחמה ומזור ותשמר בנו ניצוץ. כאשר הגוף והזקנה יכניעו אותנו, החשכה תדחק בה והיא אולי תתפוגג.

"אנה הָוָא" (אני הוא). סבא אברהם ראה בסיפור הצדקה לקיומו. בצירוף שתי המלים, "אני הוא" (אנה הָוָא) הוא סיכם את נשמתו, נשימתו, ייעודו. גם ביום שבו גופו הוכרע ולא יכול לספר עוד, נשמתו נותרה איתנה והוא ניסה בכל כוחו להעלות מתהום הנשייה סיפורים ומעשיות.

"הנשמה אינה מזדקנת, היא רק כמהה יותר ויותר" (הרבי מלובביץ, **הדרך לחיים של משמעות**).

כתיבה, בימוי ומשחק: **מירב שמלה** / מנחה: **ד"ר חן אלון** / ליווי גיטרה: **דוד קליין** / ליווי פסנתר: **בלה כרמל חלפון**; שיר: "Le temps qui reste" ,Serge Reggiani / תרגום: **לונה אלמלם שליכטר** / עריכה מוזיקלית: **אביחי לוי** / עריכת וידאו-ארט: **שלומי ביטון.**

תודות לצוות השחקנים והמוזיקאים המופלא שלי, שהאמינו, הרגיעו והתגייסו; ל**דוד שמול** שהיה לי מנטור והשראה; ל**רבקה בוטבול** חברתי האהובה על הייעוץ, התרגום וההגהה; למשפחתי האהובה, שללא סבלנותה ותמיכתה לא היה מקום ליצירתי - ל**רפאל** אהובי ושותפי לדרך "pour la vie", ולחמש היצירות החשובות בחיי, **ביתיה-רינה, אביה-נעמה, אחינועם, מלאכי ועברי**. מבטיחה שאפצה אתכם...; להוריי האהובים שתמיד שם כשצריך אותם; ל**נעמה ביטון,** דודתי האהובה, שחלקה אתי זיכרונות מבית סבא וסבתא; לדודתי האהובה **מיכל יהודה** על הייעוץ המקצועי וההשראה; לדודי היקר **ד"ר שמעון לוגסי**, שהספר שכתב על סבא היה לי להשראה; ותודה ענקית ל**סבא אברהם** ו**לסבתא תמר** האהובים, שהיו השורש והמקור שאפשרו לי לדמיין ריחות, טעמים ותמונות.

חיג׳דאר

יצירתה של סירין תאיה

חיג׳אב וג׳ידאר (גדר). שתי מילים, עולם אחד.

זהו עולמן של הרבה נשים שבגלל המילה הראשונה הן מדוכאות באמצעות המילה השנייה.

"מעטים הם פרטי הלבוש שהוענקו להם פרשנויות ומשמעויות פוליטיות רבות כל כך במהלך ההיסטוריה. (...) עבור מערביים רבים הרעלה היא סמל לחברות האסלאמיות הפטריארכליות המדכאות נשים, מכפיפות אותן והופכות אותן לבלתי נראות. עם זאת, בחברות אסלאמיות ובקרב נשים מוסלמיות רבות בחברות לא אסלאמיות הפכה הרעלה (חיג׳אב) לסמל של זהות תרבותית ודתית. יותר ויותר נשים מכסות את עצמן מתוך בחירה, וכך הרעלה רווחת היום הרבה יותר מאי-פעם. (...) כיצד נוכל להבין את הרעלה, ללכוד את מובניה ובה בעת לבחון את התגובות האוטומטיות שלנו עצמנו? איש אינו יכול לנתח את הרעלה מנקודת מבט ניטרלית ואובייקטיבית". (רוברט יאנג, **פוסט-קולוניאליזם: מבוא**, ת"א: רסלינג, 2008, 92-93).

דרך שטף של מילים ומונחים, שנשים שומעות על בסיס יומי, הקהל יקבל טעימה ממה שהן חוות.

יוצרת ומבצעת: **סירין תאיה** / מנחה: **פרופ׳ רות קנר**

תודות: **פרופ׳ אופירה הניג, ג׳לאל מסארוה, תייסיר ג׳בארין, עומר סמיר**

בית הוא...

יצירתה של עינת ברקמן-בילו

על בית חלומותי איני יודעת כלום
ככל חלומותי אפל הוא וחתום
ולי הוא מחכה בסבלנות אי שם
אולי בראש הרים, אולי על חוף הים (נעמי שמר, "בית חלומותי")

יוצאת למסע ארגזים ובהם מטענים של המושג 'בית'. מופע מסע השתתפותי ברחבי האוניברסיטה, הכולל תחנות המבררות את מושג הבית, על משמעויותיו ומטעניו. מופע משא.

יוצרת ומבצעת: **עינת ברקמן-בילו** / מנחה: **פרופ' רות קנר** / משחק: **מור שבתאי** / עיצוב: **עתליה הר צבי** / סאונד: **עומר בולנז'ר כהן**.

לשותפיי הנפלאים למסע, תודה מעומק הלב. תודה ל**אילה שקד** על העזרה והתמיכה הנפשית; תודה מיוחדת לאיש שהוא הבית בשבילי - **אמיר**.

רק רציתי שתהיי מאושרת

יצירתה של שלי קלינג

ריטה היוורת׳, גילדה כלבת הזאב, שושנים מלכותיות, סרוויס חרסינה, שוקולד בעטיפת זהב, נעלי בלט, חלוק בית ורוד, שיער בהיר, עקבים.

לדורין יש חלומות גדולים מהחיים, אבל החיים מפחידים אותה. בתה גלי צריכה להגשים את חלומותיה הדהויים. דורין רוצה שהיא תהיה זוהרת ומיוחדת, שתהיה רקדנית מפורסמת, שלא תהיה כמו דורין, בינונית ולא חשובה.

אבל לגלי דורין חשובה, ואת זה דורין, לא מבינה.

כל אישה היא מעין בבושקה, ובתוכה נמצאות הנשים שקדמו לה עד אין סוף. זהו רגע בחייהן של שלוש הנשים שאני מכירה בתוכי: אימא שלי, אני ובתי. הן נפגשות בגיל ההתבגרות, ברגע הפרידה וההפרדה, הגילוי והפליאה וכאבי הגדילה.

יוצרת ומבצעת: **שלי קלינג** / תנועה: **גילת סטודנט** / מנחה: **ד״ר חן אלון**

תודה מיוחדת ל**שלומי, שירה ואיתמר**; ול**יעל קרמסקי**.

תכניות החוג לאמנות התיאטרון

 # מסלול עיוני לתואר ראשון חד-חוגי ודו-חוגי: העמקה במגוון היבטי אמנות התיאטרון

 # משחק למצטיינים: לימודי משחק מקצועיים לתואר ראשון ולתואר שני באמנות התיאטרון בארבע שנים
ראש מסלול משחק: גב' יעל קרמסקי

 # מסלול לימודי בימוי לתואר ראשון ולתואר שני
ראש מסלול בימוי: פרופ' אופירה הניג

 # מסלול לתיאטרון קהילתי וארטיביזם: יצירה בקהילה לתואר ראשון ולתואר שני
ראש מסלול תיאטרון קהילתי: ד"ר חן אלון

 # מסלול לימודי שחקן-יוצר-חוקר לתואר שני: יצירה עצמאית של תיאטרון ומופע
ראש מסלול שחקן-יוצר-חוקר: ד"ר דפנה בן-שאול

 # לימודי תיאטרון מחקריים לתואר שני ושלישי

לפרטים על תכניות הלימודים, ראיונות קבלה למסלולים השונים ואודישנים, אנא פנו לדנה אורן:
03-6408612 // danaoren@tauex.tau.ac.il

להצטרפות לרשימת התפוצה של תיאטרון האוניברסיטה ולקבלת מידע על תאריכי ההצגות אנא הירשמו בקישור: https://www.bit.ly/theatremailtau

לרכישת כרטיסים להצגות החוג: http://bit.ly/tautkts

www.facebook.com/tautheatre

מופעי טריבונה

13.7.2021-11.7.2021, בניין מקסיקו

יום ראשון, 11.7.2021

פתיחת טריבונה - אירוע קרן אהלה הלוי > 17:00, 212

ברכות; שנה א' במסלול שחקן-יוצר-חוקר מציגה

♦

אילה שקד | חול בעיניים > 18:00, 207ב'

לירן בן אור | תגדיר נורמלי > 18:45, 121

עינת ברקמן-בילו | בית הוא... > 18:45, יציאה מהכניסה לבניין מקסיקו

מירב שמלה | אנה הֲוָוא, אני הוא > 19:30, 207ב'

סירין תאיה | חיג'דאר > 20:15, 121

שלי קלינג | רק רציתי שתהיי מאושרת > 20:45, 207ב'

דוד שמול | יהודה ופיגמליון > 21:30, 121

יום שני, 12.7.2021

דוד שמול | יהודה ופיגמליון > 18:00, 121

שלי קלינג | רק רציתי שתהיי מאושרת > 18:45, 207ב'

עינת ברקמן-בילו | בית הוא... > 18:45, יציאה מהכניסה לבניין מקסיקו

לירן בן אור | תגדיר נורמלי > 19:30, 121

אילה שקד | חול בעיניים > 20:00, 207ב'

סירין תאיה | חיג'דאר > 20:45, 121

מירב שמלה | אנה הֲוָוא, אני הוא > 21:30, 207ב'

יום שלישי, 13.7.2021

שלי קלינג | רק רציתי שתהיי מאושרת > 18:00, 207ב'

סירין תאיה | חיג'דאר > 18:45, 121

עינת ברקמן-בילו | בית הוא... > 18:45, יציאה מהכניסה לבניין מקסיקו

מירב שמלה | אנה הֲוָוא, אני הוא > 19:30, 207ב'

דוד שמול | יהודה ופיגמליון > 20:15, 121

אילה שקד | חול בעיניים > 20:45, 207ב'

לירן בן אור | תגדיר נורמלי> 21:30, 121